

Спасени чрез кръвта

***„Да вземат от кръвта и да я помажат на двата стълба и на горния праг на къщите, където ядат агнето [за Пасха].”
Изход 12:7***

С настъпването на пролетните месеци март и април християни от всички краища на света ще се съберат, за да почетат смъртта и възкресението на нашия Господ Исус Христос. По същото време и евреите ще се съберат, за да празнуват Пасха.

Всяка група използва своите календари и дългогодишни традиции, за да определи точното време за празнуване на тези религиозни събития. Понякога тези събития могат да бъдат разделени от няколко дни, а в други случаи – от няколко седмици. Според библейските записи, пасхалното агне на Израил е било заклано на 14-ия ден от месеца Абиб, по-късно наречен Нисан. (Второзаконие 16:1; Неемия 2:1). Това съответства на нашите месеци март или април, в зависимост от годината.

Въпреки че християните и евреите празнуват тези важни събития по това време на годината, малцина разбират истинското значение и смисъл на смъртта и възкресението на Исус, който умря като Спасител на греховното човечество. Малцина също така разбират пълното значение на еврейската Пасха. Апостол Петър обясни, че повечето хора са слепи за дълбоките неща на

Бога. „Чрез своята божествена сила Бог ни е дал всичко, от което се нуждаем, за да живеем благочестив живот. Получихме всичко това, като опознахме Него , Този, който ни призова към Себе Си чрез Своята чудесна слава и превъзходство. ... Но онези, които не успяват да се развиват по този начин, са късогледни или слепи, забравяйки, че са били очистени от старите си грехове.“ 2 Петрово 1:3,9

Божите указания

По времето, когато е записан цитираният пасаж от Писанието, народът на Израил е бил в плен в Египет. Когато дошло подходящото време, Бог наредил на израилтяните да намажат с кръвта на закланото пасхално агне „страничните стълбове и горния праг на къщите“. Те получили и указания да изпекат агнето и да го ядат с безквасен хляб и горчиви билки. (Изход 12:8). Контекстът на този текст предоставя и други важни подробности и гледни точки във връзка с Божиите специални указания към израилтяните.

Четем: „Господ даде следните указания на Мойсей и Аарон: „Отсега нататък този месец ще бъде първият месец от годината за вас. Обявете на цялата общност на Израил, че на десетия ден от този месец всяко семейство трябва да избере агне или козле за жертва, по едно животно за всеки дом. Ако едно семейство е твърде малко, за да изяде цяло животно, нека го сподели с друго семейство от съседството. Разделете животното според големината на всяко семейство и колко могат да изядат. Избраното животно трябва да е едногодишно мъжко, овца или козел, без дефекти. Полагайте специални

грижи за избраното животно до вечерта на четиринадесетия ден от този първи месец. Тогава цялото общество на Израил трябва да заколи агнето или козлето си при залез слънце.“
Изход 12:1-6

Закланото агне

Тези ясни указания съдържат голямо количество значими символи. Например, позоваването на „земята на Египет“ сочи към настоящото господство на Сатана над земята и нейните хора. Богът на този свят [Сатана] е заслепил умовете на невярващите, за да не видят светлината на Евангелието на славата на Христос, който е образът на Бога. 2 Коринтяни 4:4

„Началото на месеците“ е основа за изчисляване на точния ден, в който трябва да се празнува Пасхата. Новолунието, най-близо до пролетното равноденствие, бележеше началото на първия еврейски месец, Абиб. Жертвеното агне трябваше да се избере на „десетия ден“ от първия месец. Това сочеше към бъдещото пристигане на Исус в Ерусалим като „Агнето Божие, което отнема греха на света“ и в изпълнение на пророчеството на Захария. (Матей 21:1-9; Йоан 1:29; Захария 9:9). Както се отбелязва по-нататък в разказа в Изход, глава 12, агнето трябваше да бъде едногодишно мъжко и без недостатък. Това илюстрираше съвършенството на Исус като бъдещия непорочен „Агнец Божий“ (1 Петрово 1:19). Пасхалното агне се заколваше на „четиринадесетия ден от същия месец“ и се ядеше същата нощ. Пасхалният празник, наричан още „празникът на безквасните

хлябове“, започваше на следващия ден и продължаваше седем дни. Изход 12:15-17

Първородените – под кръвта

В допълнение към тези указания четем: „Тази нощ ще мина през египетската земя и ще поразя всички първородни в египетската земя, както човеци, така и животни; и ще съдя всички египетски богове: Аз съм Господ. И кръвта ще ви бъде знак за къщите, в които сте, и когато видя кръвта, ще ви подмина и язвата няма да ви поразя, когато поразя египетската земя. И този ден ще ви бъде за спомен; и ще го празнувате като празник на Господа през всичките си поколения; ще го празнувате като наредба завинаги.“ Изход 12:12-14

В тези стихове се споменава преминаването през египетската земя „нощем“. Това символизира тъмната нощ на греха и смъртта, през която Божият народ преминава от Петдесетница насам. (Колосяни 1:13; 1 Петрово 2:9). „Първородните“ символизируют „църквата на първородните, които са записани в небесата“. Те са под кръвта на агнето и се стремят да имат дял в небесната фаза на Христовото царство. Евреи 12:23

Първородните на Израил по-късно бяха заменени с цялото племе Леви, което беше считано за принадлежащо на Бога. „И Господ каза на Мойсей: Виж, избрах левитите измежду израилтяните, за да служат като заместници на всички първородни синове на израилтяните. Левитите принадлежат на мен, защото всички първородни мъже са мои. В деня, когато поразих

всички първородни синове на египтяните, аз отделих за себе си всички първородни в Израил, както от хората, така и от животните. Те са мои; аз съм Господ.“ Числа 3:11-13

Паметник или спомен

Кръвта символизира живота, и когато пасхалното агне беше заклано, то представляваше пожертвания живот. (Левит 17:11). Кръвта на пожертваното агне беше използвана в съответствие с божествената воля, за да символизира скъпоценната кръв на нашия Господ Исус, която много векове по-късно щеше да бъде приложена в името на греховното човешко семейство (). Жертвената кръв на нашия Господ е единственото средство, чрез което можем да бъдем спасени от смъртната присъда, която беше наложена на Адам и Ева заради тяхното неподчинение на Божия закон. 1 Петрово 1:18,19; Откровение 1:5

Бог нареди на израилтяните да помнят конкретния момент на това събитие и да го отбелязват всяка година като спомен. Той каза: „Този ден ще ви бъде за спомен“ (Изход 12:14). Това служи за илюстрация на по-голямата Памет, която Исус установи, когато той и учениците му се събраха в горната стая. Тогава Той ги помоли да вкусят от хляба, който според Него символизираше тялото Му, и от чашата, която символизираше жертвената Му кръв. След това им каза: „Правете това в спомен за Мен“ (1 Коринтяни 11:23-26). Няколко часа по-късно Той умря за греховете на света.

Цитирайки разказа на Лука, четем: „[Исус] взе хляб, и като благодари, го разчупи и даде на [своите ученици], казвайки: Това е Моето тяло, което се дава за вас; правете това в Мое възпоминание. И по същия начин и чашата след вечерята, казвайки: Тази чаша е новият завет в Моята кръв, която се излива за вас.“ Лука 22:19,20

Язвите

Когато Божият часовник на вековете удари, това бележеше времето за освобождаването на израилтяните от египетското робство. Дългоочакваното им освобождение бе настъпило. Фраерът и неговите надзиратели обаче не бяха склонни да ги освободят. Те отказаха да пуснат израилтяните да отидат в обещаната земя Ханаан. Един след друг Господ изпрати различни язви върху египетския народ, но им даде облекчение, когато фараонът им потърси милост и даде обещания, които нямаше намерение да спази. Виж Изход, глави 7-10.

Накрая Божият слуга Мойсей обяви десетата и последна язва. Голямо бедствие щеше да сполети първородните в всяко семейство в Египет и всички те щяха да умрат в една нощ. В домовете на най-скромните селяни, както и в двореца на фараона, щеше да настъпи голямо оплакване в целия Египет и те щяха да се радват да пуснат израилтяните да си отидат. Изход 11:1-8

Вярно на обявяването на Мойсей, „И в онази нощ, в полунощ, Господ порази всички първородни синове в Египетската земя, от

първородния син на фараона, който седеше на трона му, до първородния син на затворника в тъмницата. Дори първородните от добитъка им бяха убити. Фараонът и всичките му служители, и целият египетски народ се събудиха през нощта, и се чуваше силен плач по цялата египетска земя. Нямаше нито един дом, в който да не беше умрял някой. Фараонът изпрати да повикат Мойсей и Аарон през нощта. Излезте! заповяда той. Напуснете моя народ – и вземете останалите израилтяни с вас! Идете и се поклонете на Господа, както сте поискали. Вземете стадата си, както казахте, и си тръгнете. Идете, но ме благословете, когато си тръгвате. Всички египтяни приканиха израилтяните да напуснат страната възможно най-бързо, защото си мислеха: „Всички ще умрем!“ Изход 12:29-33

Подготвени за пътуване

В Изход, глави 7-10, се отбелязва, че първите три язви са били общи за всички в Египетската земя, включително и за района, в който са живели израилтяните. Следващите шест язви обаче са засегнали само районите, населени от египтяните. Десетата и последна язва е била обявена за обща за цялата Египетска земя, включително и за частта, отредена на израилтяните, които са били под кръвта.

Децата на Израил бяха инструктирани да покажат своята вяра и послушание към волята на Бога, като предоставят жертвено агне, чиято кръв да бъде поръсена по страничните части и горните прагове на вратите им, а месото му да бъде изядено същата нощ, заедно с горчиви билки и безквасен хляб. Те имаха пълна вяра, че

благодарение на агнешката кръв върху стълбовете и горните прагове на домовете им, оставайки „под кръвта“, те няма да споделят бедствието, когато Бог порази с смърт първородните синове на Египет. Онези, които ядоха от агнето, чакаха с жезъл в ръка и препасани за пътуването, очаквайки, че Бог ще накара египтяните да ги пуснат да си отидат. Изход 12:7-13

Характеристики на закона

На израилтяните беше заповядано да помнят и да празнуват всяка година този празник Пасха, който им беше даден от Бог чрез Мойсей. Той беше един от най-големите им национални празници и все още се празнува от евреите по целия свят като знак за тяхното уважение към значението на този древен обичай.

Многото характеристики на Мойсеевия закон бяха божествено замислени, за да предвещават различни благословения, които щяха да се излеят върху всички семейства на земята в Божието време и в подходящия ред. В случая с празнуването на Пасхата, смъртта на агнето предвещаваше смъртта на Исус като съвършен човек. Поръсването с кръвта на агнето символизираше приписването на заслугите на жертвата за откуп на Исус на преминалата класа през тази нощ на грях и смърт. Както беше в случая с израилтяните, именно тази „първородна“ класа е първата, която се възползва от пролятата кръв на агнето. (1 Йоан 1:7; Ефесяни 1:3-7). Блажени са онези, чиито очи на вярата виждат, че Исус наистина е Агнето Божие. Чрез кръвта на Исус отмяната на

Адамовия грях стана възможна чрез изплащането на наказанието на Адам, наказание, при което целият свят загуби благоволенieto на Бога и попадна под божествената присъда на смърт.

Беше необходимо, преди да бъде отменена тази проклятие на смъртта и съпътстващите я мъки и болка, да бъде удовлетворена справедливостта. Както заявяват Писанията: „Затова, както чрез престъплението на един [Адам] дойде осъждението на всички хора, така и чрез праведността на един [Исус] дойде безплатният дар на всички хора за оправдание на живота.“ Римляни 5:18

Първите плодове

Движен от Светия Дух на Бога, Йоан Богослов написа: „Погледнах и ето, Агнето стоеше на хълма Сион, и с Него сто четиридесет и четири хиляди, които имаха Неговото име и името на Неговия Отец написани на челата си. И чух глас от небето, като шум на много води и като гръм, и гласът, който чух, беше като звук на арфисти, които свиреха на арфите си. И те пееха нова песен пред престола и пред четирите живи същества и старейшините; и никой не можеше да научи песента, освен сто четиридесет и четири хиляди, които бяха купени от земята. Това са онези, които не са се осквернили с жени, защото са се запазили целомъдри. Това са онези, които следват Агнето, където и да отиде. Те са били изкупени от хората като първи плодове за Бога и за Агнето. Откровение 14:1-4

Тези вдъхновени думи на Бога сочат към прославения Христос, глава и тяло, като „първите плодове на Бога и на Агнето”. Това означава, че ще има и „последни плодове” в крайния план и цел на нашия любящ Небесен Отец. Това наистина е така. Божията цел беше да спаси всички деца на Израил, а не само първородните. Като народ, те представляваха цялото човешко семейство, на което ще бъде дадена възможност да влезе в хармония с Бога и да получи вечен живот в бъдещата земя на обещанието – възстановената съвършена земя.

Така целият народ на Израил беше чудесно избавен от Господа чрез Мойсей. Той ги поведе по пътя през Червено море, който беше специално подготвен за тях от божествената сила, която контролираше ветровете и приливите (Изход 14:21-30). Нито един израилтянин не беше оставен назад. Това чудесно събитие илюстрира окончателното избавление на целия свят от властта на Сатана. На всички ще бъде дадена възможност да се съгласят с праведните закони, които ще бъдат установени под управлението на бъдещото царуване на Христос над земята. Наистина, можем да повторим думите, които апостол Павел написа, когато каза, че Христос Исус „се даде като откуп за всички, за да се свидетелства в определеното време“. 1 Тимотей 2:6

Две изпълнения

Избавлението от смъртта зависеше от това дали първородните деца на Израил ще останат под кръвта на агнето, когато Божият ангел на смъртта мине покрай тях. Те бяха единствените,

които бяха под кръвта и които бяха подложени на смърт. Всички те бяха избавени онази нощ, както е показано в картината на Пасхата. По този начин първородните на Израил бяха непосредствените бенефициенти на поръсването с кръвта на агнето.

През настоящата християнска епоха, последователите на Исус също са под кръвта. Те са приели заслугите на кръвта на Исус и са под нейната защита (1 Йоан 1:7). Те са били призвани преди останалия свят. Очите на тяхното разбиране са били отворени, за да осъзнаят състоянието си на грях и робство и нуждата си от избавление. (Ефесяни 1:18). Те са отговорили на чудната благодат на Бога и са посветили живота си на Него в пълно посвещение. (Римляни 12:1). Благодарение на вярата си в пролятата кръв на „Агнето Божие“, те имат общение с „Отца и с Неговия Син Исус Христос“. 1 Йоан 1:3

Апостол Павел обяснява, че посвещението в настоящия век означава кръщение в смъртта на Исус. „Не знаете ли, че всички ние, които сме кръстени в Исус Христос, сме кръстени в Неговата смърт? Затова сме погребани с Него чрез кръщението в смъртта, за да, както Христос е възкресен от мъртвите чрез славата на Отца, така и ние да ходим в новост на живота. Защото, ако сме съединени с Него в подобие на Неговата смърт, ще бъдем съединени и в подобие на Неговото възкресение.“ Римляни 6:3-5

От най-голямо значение е онези, които са посветили живота си на Бога, да продължат да пребъдват под скъпоценната кръв на

поръсването. За всеки, който излезе от това състояние на благодат, това би означавало пренебрегване на милостта на нашия любящ Небесен Отец. Това би означавало, че те не ценят Неговата доброта или своя дял в спасителната сила на кръвта на Исус. „Ако съгрешим умишлено, след като сме получили познание за истината, вече не остава жертва за греховете.“ Евреи 10:26

Избавление на целия свят

Членовете на „църквата на първородните“ са получили заслугите на кръвта на Исус преди останалия свят. Христос влезе „в самото небе, за да се яви пред Бога за нас“ (Евреи 9:24). Когато църквата бъде завършена, заслугите или ценността на кръвта на нашия Спасител ще станат достъпни за цялото човешко семейство. Исус каза: „Аз съм добрият пастир и познавам овцете Си, и Моите Ме познават. Както Отец Ме познава, така и Аз познавам Оцеца; и Аз давам живота Си за овцете. И имам и други овце, които не са от тази кошара; и тях трябва да доведа, и те ще чуят гласа Ми; и ще има една кошара и един пастир.“ Йоан 10:14-16

Втората голяма полза, която се случи в земята на Египет, беше освобождението на целия израилски народ, когато Мойсей ги преведе през Червено море. Това забележително събитие символизира окончателното избавление на цялото човечество от робството на греха и смъртта. Обещаните благословения ще бъдат достъпни за света при установяването на Христовото царство и съгласно условията на Новия завет. (Еремия 31:31-34). Тогава на

всички, които желаят да следват правдата и да се подчиняват на по-великия Мойсей – нашия Господ Исус – ще бъдат дадени правата на живот, които бяха загубени поради греха на Адам. Второзаконие 18:15-19; Деяния 3:20-25

Дългата нощ на греха и смъртта ще е отминала и ще е настъпило славното утро на избавлението. (Псалом 30:5). Христос, главата и тялото, ще поведе и избави целия Израил, целия народ на Бога. Тогава всички ще познават и ще се радват да почитат, да почитат и да се подчиняват на волята на Бога. Деяния 15:16,17; Римляни 11:26-36

Христос, нашата Пасха

Когато апостол Павел писа на братята в Коринт, той им каза: „Изчистете стария квас, за да бъдете ново тесто, както всъщност сте безквасни. Защото Христос, нашият пасхален агнец, е бил жертван. Нека празнуваме празника не със стар квас, квас на злоба и зло, а с безквасен хляб на искреност и истина.“ 1 Коринтяни 5:7,8

В този пасаж апостолът се обръща към „църквата на първородните“, чиито имена са записани в небесата (Евреи 12:23). Той ги увещава да се очистят от всеки грях и неправда, символизирани от кваса на злобата и злото. Вместо това те трябва да търсят правдата и истината, както е илюстрирано с яденето на безквасен хляб.

Като ядем символичното агне, ние придобиваме заслугите на Христос за себе си. Ние също така „обличаме“ Христос доколкото ни е по силите, чрез което се превръщаме в Неговия славен образ и характер. (Римляни 12:2; 13:14; Галатяни

3:27). Ние се храним с Него, както еврейските хора се хранеха с пасхалното агне (). Горчивите билки, които подпомагаха и възбуждаха буквалния апетит на израилтяните, бяха илюстрация на нашите горчиви преживявания и изпитания. Те ни се предоставят, за да ни помогнат да откъснем любовта си от земните неща и ни дават все по-голям апетит да се храним с агнето и безквасния хляб на Истината.

В този свят нямаме „постоянен град“. Вместо това, като странници и пътници, вървим с тояга в ръка и подготвени за пътуването към небесния Ханаан. (Евреи 13:14; 1 Петрово 2:11). Всички славни благословения, които нашият любящ Небесен Отец е запазил за църквата на първородните, ще бъдат дадени на онези, които са приели с вяра „Агнето Божие“ и заслугите на Неговата спасителна кръв. Ефесяни 1:3-7

Нека празнуваме празника

Скоро мнозина ще се съберат отново, за да отбележат паметта на смъртта на Исус като великото пасхално агне. Като празнуваме празника и тази година, нека се радваме на скъпоценната кръв на Исус, която беше пролята за нас и която ще бъде свидетелствана пред света в подходящото време. „А Бог на мира, Който възкреси от мъртвите нашия Господ Исус, великия пастир на овцете, чрез кръвта на вечния завет, да ви усъвършенства във всяко добро дело, за да вършите Неговата воля, като върши във вас това, което е угодно пред Него, чрез Исус Христос, на Когото да бъде слава во веки веков. Амин.“ Евреи 13:20,21